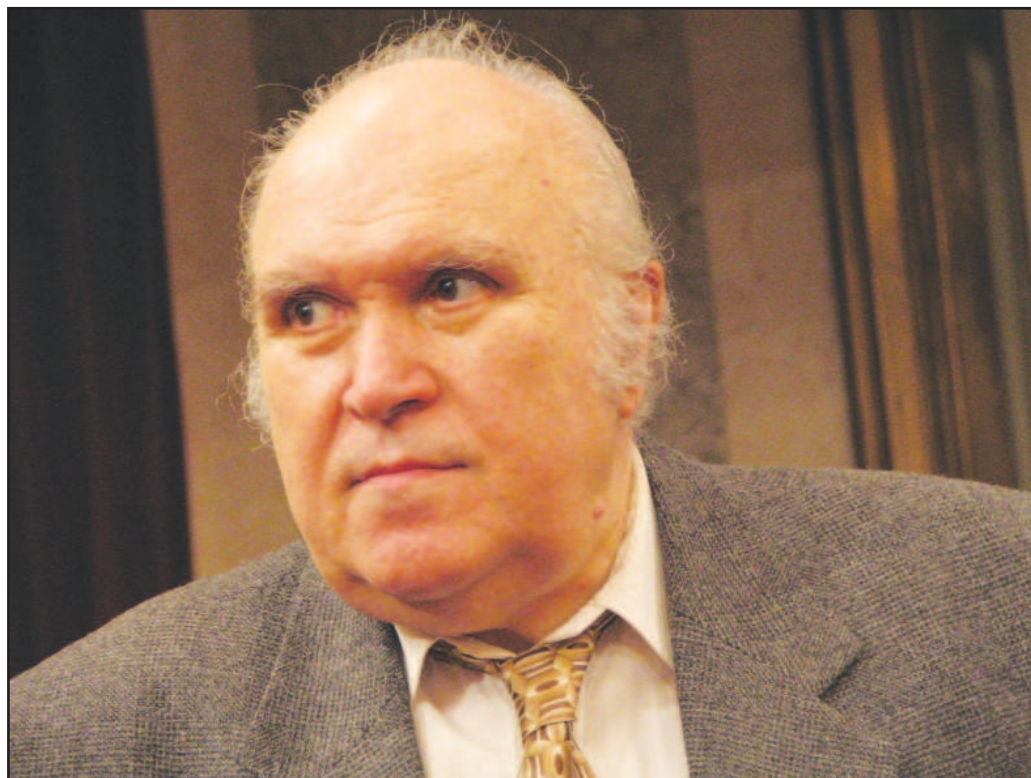

Aniversare DORU POPOVICI

Vasile DONOSE

Inițiativa omagierii compozitorului, muzicologului, scriitorului, poetului și, nu în ultimul rând, a realizatorului de emisiuni radiofonice **Doru Popovici** cu prilejul zilei sale de naștere (17 februarie 1932) și a complexe sale implicări, vreme de peste 60 de ani, în demersul activ al culturii naționale, în ansamblul său, se înscrie în ordinea firească și necesară a evenimentelor de prim ordin ale vieții noastre culturale. Voi sublinia,

așadar, din capul locului meritul conducerilor Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România și a Muzeului Național “George Enescu” pentru ideea de a-l omagia pe Doru Popovici chiar în seara zilei de 17 februarie a.c., oferind unui important număr de personalități ale culturii, prezente în Aula Palatului Cantacuzino, o seară de neuitat. De neuitat datorită atât expunerilor rostite de lexicograful, istoricul și criticul muzical Viorel Cosma și de criticul și muzicologul Petre Codreanu, cât și superbului recital de lieduri susținut de sopranele Irina Ionescu și Mirela Zafiri,

ambele acompaniate la pian de Ana Maria Ciornei.

Asupra acestui recital voi mai reveni. Ceea ce mi se pare de reținut în primul rând este portretul sărbătoritului Doru Popovici, personalitate impresionantă prin multiplele sale valențe intelectuale în mediile culturale și, deasemenea, printr-o putere de muncă extraordinară. Voi preciza totodată că, în conștiința publicului românesc, Doru Popovici s-a înscris drept una dintre efigiile desăvârșirii artistice. Cu fiecare prilej pe care efervescenta vieții noastre artistice i-l oferă, Doru Popovici întruchipează plener ceea ce exegeții muzicii contemporane și ai culturii, în general, cred că reprezintă idealul pentru orice intelectual responsabil de destinul civilizației umane. În acest sens, revăzând compozițiile sale muzicale în întreaga lor complexitate de genuri și forme, precum și scrierile sale literare, istorice, poetice și muzicologice, am realizat pentru a nu știu câta

oară că Doru Popovici, pe care am avut prilejul să-l cunosc bine încă de pe băncile Conservatorului de Stat din București la începutul anilor '50 ai veacului trecut, întrunește calitățile unicității cu străluciri de geniu în cel mai deplin înțeles al acestui cuvânt. Pentru el, conștiința responsabilității față de destinul țării și al poporului său este mai presus de orice întâmplare cotidiană, iar calitatea relațiilor interumane este determinată, cu precădere, de convergența opțiunilor față de idealul estetic, moral și național comun.

Asemenea virtuți au fost subliniate, în moduri diferite, de Viorel Cosma și Petre Codreanu, și au fost ilustrate strălucit de recitalul de lieduri de Doru Popovici. Frumusețea și căldura comunicativă a glasurilor celor două soprane – Irina Ionescu și Mirela Zafiri –, acuratețea în redarea lirismului profund al mesajului stilistic specific compozițiilor lui Doru Popovici au caracterizat acest recital ce a conturat – cum am mai spus - o atmosferă de maximă căldură și emoționalitate pentru un auditoriu foarte select.